

بررسی میزان ترجمه‌پذیری تشیبهات فارسی به زبان انگلیسی

دکتر حسین وقوی
دانشگاه تربیت معلم تهران

چکیده

در این تحقیق نگارنده مقدمتاً مروری دارد بر ویژگیهای ادبیات و تعابی آن با زبان، چه از دیدگاه زبان‌شناسان مکتب پراگ و چه از نقطه‌نظر شکل‌گرایان روسی قرن حاضر. آنگاه با استفاده از نظریه "برجسته‌سازی" صورت زبان و "نقش زیبایی‌شناختی" آن که به وسیلهٔ شکل‌گرایان روسی مثل ماکاراوسکی و بعدها به وسیلهٔ لیچ مطرح شده است، دو فرایند "هنگارگریزی" و "قاعدۀ‌افزایی" بر قواعد مرسم زبان را مورد توجه قرار می‌دهد.

نگارنده، آنگاه بر این اصل تأکید می‌ورزد که برای بررسی کیفی و توصیف معادلهای ترجمه ادبی لازم است به بررسی معادلهای ترجمه‌ای تمامی این آرایه‌های ادبی به‌طور مجزا و عینی پرداخته شود و نتایج صوری و کمی آنها مشخص و توصیف گردد.

نگارنده براساس همان تأکید، به بررسی یکی از صنایع ادبی یعنی تشییه‌می‌پردازد و ضمن تعریف و بررسی معادلهای ترجمه‌ای تشیبهات مطلق یا صریح فارسی در زبان انگلیسی، به شش الگوی ترجمه‌ای می‌رسد که از بین ساختهای ترجمه شده استنتاج می‌نماید و آنها را از نظر زبان‌شناختی توصیف می‌کند و فرضیه‌های را که در آغاز بررسی در مورد انواع ساختهای ترجمه‌ای فرمول‌بندی نموده مورد بحث و نتیجه‌گیری قرار می‌دهد.

مقدمه

سخن از ترجمه ادبی و ادبیات در ترجمه بحثی بسیار کلی و فراگیر است و بررسی گسترده‌ای را می‌طلبد که از حوصله یک سخنرانی یا مقاله کوتاه بیرون است. به همین دلیل سعی شد در این گفتار تنها به یک جنبه خاص و محدود ادبی یعنی تشییه پرداخته شود. برای انجام این مهم تشییه‌ای از فردوسی را که در داستان "بیژن و منیزه" و "رستم و سهراب" به کار برده شده است مورد توجه قرار می‌دهیم و نیز برای این که چهارچوب مشخصی را برای بحث خود فراهم آورده باشیم، ابتدا تعریف مجلملی از ادبیات را تا آن حد که برای مطالعه خاص ما مناسب باشد بیان می‌داریم.

الف: ادبیات چیست؟

به طور کلی، ادبیات یک پدیده هنری است؛ همچون نقاشی، مجسمه‌سازی، موسیقی و غیره که با ابزار زبان

متجلی می‌گردد. گرچه نه زبان ادبیات است و نه ادبیات زبان، رابطه تنگاتنگی بین این دو پدیده اجتماعی انسان وجود دارد که این دو را به هم پیوند می‌دهد یا از هم مجزا می‌سازد؛ اما تکیک آنها، بهر حال، کاری پیچیده، علمی و متفکرانه است. به همین دلیل دیدگاه‌های متفاوت و نظرات بسیار متنوع در طول تاریخ درباره این دو پدیده و ویژگیهای متفاوت آنها بیان شده است که مادر این جا از همه آنها صرف‌نظر می‌کنیم و فقط دو نظریه را که به بحث ماکمک شایانی می‌نمایند به طور مجمل مطرح می‌سازیم.

یکی از این دو نظریه، دیدگاه زبان‌شناسان قرن بیستم است مانند یاکوبسن^۱ که برای زبان عملکرده‌او وظایفی فائلند و "ادبیات" را نیز جزء یکی از نقشهای زبان بر می‌شمارند و آن را "نقش ادبی" زبان می‌نامند. این دسته از زبان‌شناسان "ادبیات" را از سایر شکلهای کاربردی زبان مجزا می‌سازند (صفوی ۱۳۷۳).

دوم نظریه شکل‌گرایان^۲ یا فرمالیستهای چون یان ماکاراوسکی^۳ که بر نقش زیبایی‌شناختی^۴ زبان به عنوان یک عامل دائم‌آمیخته و پویای ساختار هنری تأکید دارند (سلدن ۱۹۸۵) و بعد ازا او لیچ^۵ می‌باشد که کاربرد زبان به وسیله انسان را به دو گونه متمایز ساخته است: یکی کاربرد خودکار^۶ که بیشتر پیام و محتوای زبان را در بر می‌گیرد یعنی آن چه که زبان برای انتقالش به کار برده می‌شود و دیگری برجسته‌سازی^۷ زبان، یعنی چشمگیر و جذاب ساختن شکل زبان به گونه‌ای که ساختار و قالب زبان به نوعی هنرمندانه و زیباشناختی تجلی نماید. در این راستا شکل‌گرایان توجه به جنبه ادبیات و شکل تأثیرگذار و عاطفی زبان دارند.

ب: فرایند برجسته‌سازی

شکل‌گرایان، عمل برجسته‌سازی زبان را به دو گونه امکان‌پذیر می‌دانند: یکی "هنغارگریزی"^۸ که عبارت است از انحراف از قواعد معمول و روابط عادی در کاربرد زبان و بکارگیری آن برخلاف، قواعد مرسم و روابط متداول بین اجزاء و عناصر زبان. و دیگری "افزایش قواعد"^۹ بر قواعد معمول و موجود در کارکرد "خودکار زبان" که ویژگی خاصی را به آن می‌بخشد که آن ویژگی در کاربرد معمولی آن زبان وجود ندارد (صفوی ۱۳۷۳)، این قاعده‌افزایی در اثر تکرار یا بسامد بالا، مشخص می‌شود و متجلی می‌گردد.

ج: صناعات ادبی^{۱۰}

آنچه به طور سنتی و از نظر ادبیان زبان فارسی (و احیاناً زبان عربی) ویژگیهای خاص ادبیات دانسته شده است و کاربرد این ویژگی‌ها بر زبان آن را به شکل ادبی تبدیل می‌کند، عبارت است از "صناعات ادبی": صناعات ادبی مجموعه‌ای از فنون و تکنیکها یا فرایندهایی هستند که بخصوص برای برجسته‌سازی متن زبان به آن اضافه می‌شوند تا به طور هنرمندانه و تخصصی ساختار آن رانگز، پرتالئو و آذین‌بنده نمایند و نوعی هاله‌های عاطفی و احساس برانگیز و جذابیت و شیوه‌ای را به شکل زبان بخشند و مخلص کلام این که به خلق نوعی کاربرد ادبی زبان پردازند و به گونه‌ای به قول فرمالیستها ساختار متن را برجسته سازند.

ما در این مقال به تاریخچه صناعات ادبی، کاربرد آن در ادب فارسی و تعداد آنها نمی‌پردازیم، اما آنچه مسلم است در ادبیات فارسی و بخصوص در قرن حاضر (جالل همایی ۱۳۳۹ و متعاقب او روح‌الله هادی ۱۳۷۳) آنها را

به زیر طبقات کوچکتری دسته‌بندی کردند که به طور تقریب در جدول زیر نشان می‌دهیم:

صنایع ادبی (۱) لفظی: (واج‌آرایی، سمع، جناس، اشتقاد، تصویر، تکرار وغیره) (۲) معنوی: (مراعات النظر، تسلیح، تضمین، تضاد سه نوع، حسامیزی، ایهام، لف و نشر، اغراق، تمثیل، حسن تعلیل وغیره)	الف: بیان^{۱۱} (تشییه، استعاره (تشخیص)، مجاز، کنایه) ب: بدیع^{۱۲}
--	--

لذا، همان‌گونه که از نمودار بالا ملاحظه می‌گردد صنایع ادبی ابتدا به دو زیرگروه اصلی متبايز می‌گردد: یکی "بیان" که از چهار صناعت (تشییه، استعاره، مجاز، کنایه) تشکیل می‌شود و دیگری "بدیع" که خود دو گونه مهم دارد یکی بدیع لفظی و دیگری بدیع معنوی که هر کدام انواع متنوع و زیادی دارند که مهمترین و متداول‌ترین آنها در جدول بالا عرضه گردید. تعداد کل صنایع ادبی که در فارسی به کار برده می‌شوند بیش از ۱۵۰ قدره دانسته شده‌اند (همانی ۱۳۳۹ به نقل از داد، ۱۳۷۱ ذیل صنایع بدیع، صص ۲۰۳-۲۰۲). "امروزه انواع صنایع بدیعی^{۱۳} بر دویست و بیست صنعت بالغ می‌شود که بسیاری از آنها تکراری است." (داد ۱۳۷۱ ص ۲۰۳)

برای بررسی ترجمه متون ادبی، به نظر نگارنده لازم است که علاوه بر مطالعه جنبه‌های مختلف کیفی آن، کمیت ترجمه‌پذیری هر یک از این صنایع ادبی از زبانی به زبان دیگر به طور عینی مورد بررسی و تجزیه و تحلیل مقابله‌ای قرار گیرد و چگونگی معادله‌ای ترجمه هر یک به زبان گیرا^{۱۴} از نظر عملی و طبیعی مطالعه گردد و مورد بحث و ارزشیابی قرار گیرد تا بهتر و دقیق‌تر بتوانیم با میزان ترجمه‌پذیری آنها آشنا شویم. به همین دلیل خاص و مهم، نگارنده بر آن شد که تنها به بررسی معادله‌ای ترجمه‌ای یکی از این صنایع ادبی که همان نخستین صنعت بیان یعنی تشبیه است مبادرت ورززو و برای نخستین بار به این نوع بررسی کمی در کار ترجمه دست بزنده به این امید که این نوع ترجمه‌شناسی مقابله‌ای را باب نماید و از این طریق مساعدتی به پیشرفت مطالعات ترجمه‌شناسی کرده باشد و کار ترجمه‌شناسی و مطالعه مکانیسمها و راهکارهای ترجمه را به گونه‌کمی^{۱۵} و آماری پیدا کند و راه را برای بازشناسی بهتر فرایندهای ترجمه هموارتر و عملی تر سازد.

تشبیه^{۱۶} و فرایندهای ترجمه آن از فارسی به انگلیسی

تشبیه بنابر آنچه در بالا گذشت یک صنعت ادبی است که موجب بر جسته‌سازی متن می‌شود و شکل آن را تا حد یک هنر ادبی ارتقا می‌بخشد و به تعداد زیادی در متون ادبی فارسی چه در شعر و چه در نثر به کار برده می‌شود. در واقع تشبیه عامل بسیار فعالی در به وجود آوردن فرم ادبی کلام است و تأثیر فراوانی بر ساختار زبان دارد. تشبیه فرایندی است که طی آن موضوعی را به چیزی مانند کنند به شرطی که آن موضوع و آن شیء یکسان و همانند نباشد. سخنور (۱۹۹۶) تشبیه را به صورت زیر تعریف می‌کند:

"A similé uses *like*, *as*, or *than* to express a resemblance between two essentially unlike entities." e.g. "Her hair dropped down her pallid cheeks *like* seaweed on a clam." (P.54)

تعریف دیگر در انگلیسی در مورد تشیه به صورت زیر است:

"Similé: A figure of speech in which one thing is likened to another in such a way as to clarify and enhance an image. It is an explicit comparison ... recognizable by use of the words, "like" or "as". (L.A. Gudden 1979. P.629)

بنابر روایتی بلاغيون ایراني و اسلامي که تشیه را از ديدگاه های مختلفي بررسی کرده اند، بنابر سلیقه خود، برای آنان تقسیمات مختلفي قابل شده اند که هشت نوع آن در اینجا نقل می شود" (داد، ۱۳۷۱، ص ۷۵۰). در اين منبع انواع هشتگانه تشیه يکي شرح داده شده است که نخستین نوع آن عبارت است از تشیه مطلق يا صريح^{۱۷} و اين همانگونه تشیه است که در اين مقاله مورد بررسی و توصیف قرار گرفته و صورتهای ترجمه ای آن به زبان انگلیسی مطرح گردیده است.

تشیه صريح یا مطلق در زبان فارسي همان طور که همگان اطلاع دارند از چهار جزء یارکن تشکيل می شود که سه رکن آن به طور عيني در صورت کلام صراحةست می یابد، يعني به صراحت بیان می شود ولی رکن چهارم آن به طور اختياری یا به طور صريح^{۱۸} در متن بیان شده یا اين که به طور ضمنی^{۱۹} در متن مستتر است و خواننده خود، آن را استنباط می نماید و به هر حال تعبير شدنی است. اين چهار جزء در جدول زير ارائه می شود.

اجزاي تشبيه

۱. مشبه (a): و آن موضوعی است که به چيزی مانند شود.

۲. ادات تشبيه (b): و آن حرف اضافه تشبيه است که مجموعه بسته ای از حروف اضافه را تشکيل می دهد.

که عبارتداز چو، چون، مثل، مانند، بسان، بکردار و غيره.

۳. مشبه به (c): و آن عاملی است که موضوعی به آن مانند می گردد.

۴. وجه شبه (d): و آن امكان مشابهت بين مشبه و مشبه به است که وجه مشترك بين آنها است.
این اجزاي تشبيه در مثال زير ملاحظه می گردد.

مشبه (a)	ادات تشبيه (b)	مشبه به (c)	وجه تشبيه (d)
P: shabi	chon	shabah	ruy shosteh be ghir
E: the night	like	jet	in pitch

از بيت: شبی چو شب روي شسته به قير نه بهرام پیدانه کيوان نه تير

که معادل ترجمه ای اين عبارات تشبيه در انگلیسی به صورت زير آمده است:

The nigth (a) was like (b) jet (c) in pitch (d).

هدف اين مطالعه

منظور عمده از اين جستار تلاشی است در راه بررسی يکي از صناعات ادبی زبان که در زبانهای مختلف

وجود دارد و چگونگی ترجمه آن از زبان منبع (فارسی) به زبان هدف یا گیرا (انگلیسی). فرض^{۲۰۰} این بررسی این است که از لحاظ نظری گرچه تشیبهات زیادی در زبانهای مختلف به کار برده می‌شوند ولی ممکن است در شکل ساختاری آنها و نیز بین معادلهای تفاوت‌های گوناگونی شیوه به مواد زیر وجود داشته باشد:

الف: ممکن است نوعی (مشبه و مشبه به) در زبانی وجود داشته باشد ولی نظیر آن در زبان دیگر وجود نداشته باشد.

ف ب: ممکن است (مشبه و مشبه به)‌های یکسانی در دو زبان وجود داشته باشند که بخوبی معادل ترجمه‌ای یکدیگر قرار گیرند.

ف ج: ممکن است (مشبه و مشبه به)‌های معادلی در دو زبان وجود داشته باشد ولی در ترجمه‌های ساختارهای متفاوتی وقوع حاصل نمایند.

ف د: ممکن است (مشبه) در هر دو زبان وجود داشته باشد ولی مشبه به آنها با یکدیگر متفاوت باشد.

ف ه: ممکن است ادات تشییه از نظر نوع و تعداد در زبانهای مختلف با هم تفاوت داشته باشند.

در این تلاش، هدف اصلی بررسی زبان‌شناختی انواع معادلهای ترجمه‌ای تشیبهات فارسی است که در دو داستان فردوسی (۱) بیژن و منیزه و (۲) رستم و سهراب به کار برده شده‌اند و آنگاه مطالعه تقابلی معادلهای ترجمه‌ای آنها به زبان انگلیسی و توصیف این معادلهای بطور عینی و زبان‌شناختی. ترجمه این دو داستان به‌وسیله برادران آرتو و ادموندوارنر انجام پذیرفته که اولی در کتابی تحت عنوان بیژن و منیزه با چاپ نفیس در سال ۱۳۷۲ منتشر شده و دومی نیز در سال ۱۳۷۷ به چاپ رسیده است.

شیوه بررسی

ابتدا ضمن مطالعه داستان بیژن و منیزه نسبت به شناسایی و استخراج تشیبهات مطلق یا صریح آن اقدام گردید ولی چون تعداد جمع‌آوری شده معادل ۴۶ فقره بیشتر نبود و برای انجام تحقیق کافی دانسته نشد، آنگاه به مطالعه و تشخیص تشیبهات مطلق یا صریح داستان رستم و سهراب تیز مبادرت شد و تشیبهات آن را نیز که بالغ بر ۴۸ فقره می‌شد استخراج کرده به لیست مواد مورد بررسی (corpus) اضافه نمودیم. در مرحله بعد معادلهای ترجمه‌ای آنها را که به زبان انگلیسی انجام گرفته بود و در کتاب مربوط در صفحه‌های مقابل آنها بچاپ رسیده بود نیز جمع‌آوری کرده و مقابله هر کدام قراردادیم. سپس به بررسی مقابله‌ای معادلهای ترجمه‌ای انگلیسی پرداختیم. دیری نپایید که کافش به عمل آمد که همه تشیبهات فارسی به گونه‌ای یکسان و به صورتهای یکنواخت ترجمه نشده‌اند و نسبت به محتوا یا همبافت خود در انگلیسی تفاوت‌هایی پیدا کرده‌اند. ذبالت بررسی را در بخش بعدی، تشریح خواهیم نمود.

الگوهای کلی معادلهای ترجمه‌ای تشیبهات فارسی به زبان انگلیسی از مطالعه دقیق و بررسی ویژگیهای مشترک دسته‌های مختلف معادلهای ترجمه‌ای تشیبهات فارسی به زبان انگلیسی، توانستیم آنها را به شش گروه کلی طبقه‌بندی کنیم و از هر گروه یک الگوی کلی‌ای را تعمیم دهیم و استنتاج نماییم. این شش الگوی مختلف یکی یکی در زیر معرفی و توصیف می‌گردد.

الگوی نخست معادلهای ترجمه‌ای تشیهات فارسی به زبان انگلیسی

Persian: a b c d → English: a b c (d)

در الگوی نخست شکل روساختی یا ارکان تشکیل دهنده آرایه تشیه در دو زبان منبع و گیرا با هم تطابق صوری دارند و ارکان تشیه فارسی عیناً از نظر ساختار به ارکان تشیه انگلیسی تبدیل شده‌اند با این تفاوت که وجه شبه جای ثابتی ندارد و ممکن است تغییر مکان دهد یا از روساخت حذف شود و به طور ضمنی استنباط گردد یا به اصلاح دستوری در آن مستتر باشد و یا اینکه به طور صریح در عبارت تشیه قرار گرفته باشد و از نظر ترتیب کلمات در جایگاه مشابهی نیز قرار گرفته باشد. به همین دلیل اختیاری بودن وقوع و مکان وجه شبه انگلیسی، آن را در پرانتز نشان داده‌ایم. از تعداد ۹۴ عبارت تشیه که به عنوان پیکره مورد بررسی جمع‌آوری شده بودند پنجاه و شش قفره آنها براساس الگوی نخست هستند. این پنجاه و شش قفره را برای نشان دادن ساختارها و تطبیق آنها با معادلهای ترجمه‌ای شان به زبان انگلیسی در زیر می‌آوریم.

فهرست معادلهای ترجمه‌ای تشیهات فارسی به زبان انگلیسی

ردیف	فهیه	آلات تشیه	مشبه	وجه شبه	الگوی نخست: معادلهای ترجمه‌ای با ساختارهای ممکن	P: a b c d → E: a b c (d)
الف: تشیهات گردآوری شده از داستان بیرون و منیزه						
۱	شمی	چون	چون	شب (شبیه)	روی شسته باقی	the night was like jet in pitch a b c d
۲	فرش	چون	پر زاغ	سایه	(نیز) مستر	a carpet black as raven's plumes a (d) b c
۳	سهه	پولاد زنگارخواره	چو	پولاد زنگارخواره	پولاد زنگارخواره	the air was like rust-eaten steel Ø a b c d
۴	شع	چون	آنتاب	Ø	آنتاب	a candle like the sun Ø a b c (d)
۵	گراز	چو	پلان	پهندان	پهندان	wild boars with tusks like elephant a (d) b c
۶	گراز	مهجو	کوه	بنز	بنز	wild boars big as hills a (d) b c
۷	مربک	هبو	کوه	پرانکنده شدن	پرانکنده شدن	he flung some headless trunks like mountains (d) a b c
۸	آن لب جوییار	چون	پشت	Ø	پشت	yon river's marge will be like paradise a b c
۹	بان	چو	آنتاب	درخشان	آنتاب	Manisha ... will make that garden radiant as the sun a (d) b c
۱۰	همه دشت	چو	بنخانه چن	آراست	بنخانه چن	the plain bedecked throughout with riches like and idol-house in China a (d) b d
۱۱	همه دشت	چشم خروس	چو	(آرایش)	چشم خروس	... decked the whole waste like the eye of chanticleer (d) a b c
۱۲	دورخوارش	چو	گل	پرشکنن	گل	his cheeks bloomed like the rose a (d) b c
۱۳	او (بیزان)	چو	سرولند	(درآمدن)	سرولند	He like a stately cypress-tree Ø a b c d

(you) thou like one bemused Ø	(خوابگولی)	مست	پکدار	تو	۱۴
her cheeks were like the spring	(ستر)	بهار	چون	رخ (منیزه)	۱۵
wild boars came charging like so many mountains	(اندرآمدن)	کوه	پکدار	گرازی	۱۶
the earth beaved like the sea	بردبند	دریا	پکدار	زمین	۱۷
then laid the boars tusks hard as diamonds	(پرنگی)	الاس	چو	دندانهای گراز	۱۸
thou fair-famed who like the sun are polent everywhere	گستردگی کام	خورشید	چو	نیک ثام	۱۹
Rustam roared like a savage lion	خروش کشیدن	شیرزان	چو	او	۲۰
while Rustam came forth like a lofty cypress	(جلوآمدن)	سرپلند	چو	تهمن	۲۱
and thou didst shout at me as fighters shout	بانک زدن	جنگواران	چو	تو	۲۲
Manizhah a left the forest like the wind	پیامد	باد	پکدار	منیزه	۲۳
thou didst bind my hands together firm as rock	دست پستن	سنگ	پکدار	نو	۲۴
All cheeks were ruddy as brocade of Rum	رنگین	دیای روم	چو	هدارخ	۲۵

ب: تشییهات گردآوری شده از داستان رستم و سهراب

Rakhsh ... raged like a mighty lion	ذیرومندی	شیرزان	پکدار	رخش	۲۶
for never (since Maker made the world] hath	نژاد (پیامد پدید)	رسنم	چو	سواری	۲۷
there appeared a cavalier like Rustam					
(d) a b c					
a charger ... in strength like elephant	بزرگ	پلان	چو	اسب	۲۸
a (charger) ... in flight like bird	پریدن	مرغان	چو	اسب	۲۹
a (charger) ... in water like fish	به دریا	ماهی	چو	اسب	۳۰
a (charger) ... on land like deer	بیر (درخششکی)	آهو	چو	اسب	۳۱
Turan hath no such brave hearts as Human	(-) مستر	همان	چو	دلیر	۳۲
Turan bath no such leaders as Badman	(-) مستر	بادمان	چون	سپهبد	۳۳
a woman like some valiant cavalier Ø	(سواری) مستر	گردی سوار	یوسان	زنی	۳۴
a b c (d)					
she came down like a lion	نرودآمدن	شیر	پکدار	زنی	۳۵
a (d) b c					
she sped like dust	اندرآمدن	گرد	چون	زن	۳۶
a (d) b c					
He urged his characer on like lightning	هنان پرگرداندن	آفرگش	پکدار	(سهراب)	۳۷
a (d) b c					

her face shone like the sun a (d) b c	در نشان شدن	خورشید	چو	روی او	۴۸
horseman hath appeared like Sam a (d) b c	(آمدن)	سام گرد	مائنده	سواری	۴۹
in its hall was like a garden in the spring a b c	دوار استگی	خرمبهار	پکردار	ایوان	۵۰
perceived a warrior like a lofty cypress d b	مستر	سرولنک	برسان	گوی (پهلوانی)	۵۱
will I make the desert like a sea Ø a b c	(-)	دریا آب	همچو	دشت	۵۲
They wrestled like two lions a (d) b c	دراویختن	شیران	چو	آنان	۵۳
thou wrapped like night in gloom a b c d	اندر سیاهی شبی	شب	چون	نو	۵۴
[were thou] quit of earth wast soaring like a star a d b c	بر سپر شدن	ستاره	چون	نو	۵۵
I came like lightning a (d) b c	آمدن	برق	چون	من	۵۶
like wind I go b c a (d)	رنن	باد	چون	من	۵۷
he [my son] stands like me a slave before thy throne a b c (d)	کهرباون	من	چون	او	۵۸
thereat Gudarz returned like smoke a (d) b c	سریع پاده شدن	دود	پکردار	گودرز	۵۹
the futher [Rustam] then lighting swift as wind a (d) b c	سریع پاده شدن	باد	چو	رسم (پدر)	۶۰
He mounting his steed like dust a d b c	(سرعت)	گرد	چو	بادپرایی	۶۱
[he] brought the leaves down like a shower of rain a [d] b c	فرو ریختن برگ	باران	چو	مرد دلیر	۶۲
and like a lion Rustam dashed him b c a (d)	بر زمین زدن	شیر	پکردار	رسم	۶۳
like some mad elephant he chased the boars b c a (d)	رنن به دنبال	پیل مست	چون	مرد دلیر	۶۴
like some tall elephant it charged to ground b c a (d)	(مستر بلند)	پیل مست	چو	گور	۶۵
whose tusks cut through trees like files cut through stone a+a b c+c	سودن	سوهان بر سنگ	چو	دندان بر درخت	۶۶
		صخت سودن	سودن	۶۷	

به گونه‌ای که از جدول بالا مشاهده می‌شود، اجزای تشبیه در زبان فارسی به ترتیب به صورت (مشبه، ادادت مشبه، مشبه به و وجه شبه) در چهار ستون نوشته شده‌اند. این ترتیب معمولاً در نثر معمولی رعایت می‌شود. در نثر ادبی و در شعر به خاطر سجع یا ضروریات وزن و قافیه و سایز جنبه‌های ادبی ممکن است در این ترتیب، جابجاگی‌های رو ساختی انجام پذیرد. در نشان دادن تشبیهات فردوسی برای سهولت بررسی، ما ترتیب زیرینای آنها را در ستونهای چهارگانه رعایت کرده‌ایم تا ساختار ترجمه‌ای آنها را به زبان انگلیسی بررسی نماییم.

در زبان انگلیسی نیز تقریباً ترتیب قرار گرفتن آنها به طور منسجم‌تر a b c است لکن (d) که وجه شبه می‌باشد جایگاه نسبتاً متغیر دارد و نیز ممکن است به طور صریح در متن بیان شده باشد یا به طور ضمنی در آن

مستر باشد. به همین دلیل آن را در پرانتز آورده‌ایم.
به طور کلی در الگوی نخست، تشییه صریح یا مطلق فارسی که دارای چهار جزء می‌باشد با معادلهای کم و بیش یکسانی به زبان انگلیسی ترجمه شده است که از نظر ساختاری یکسان به حساب می‌آیند.

الگوی دوم معادلهای ترجمه‌ای تشییهات فارسی به زبان انگلیسی

$$\text{Persian: } \begin{matrix} \mathbf{a} & \mathbf{b} & \mathbf{c} & \mathbf{d} \end{matrix} \rightarrow \text{English: } \begin{matrix} \mathbf{c+b} & \mathbf{a} & \mathbf{(d)} \end{matrix}$$

kudak cho mah tabidan   a moon-like   babe ....

در الگوی دوم، معادلهای ترجمه‌ای تشییهات فارسی به زبان انگلیسی دارای همان چهار جزء تشییه یعنی (a) مشبه، (b) ادات تشییه، (c) مشبه به و (d) وجه شبه هستند لکن ترتیب قرار گرفتن آنها و ساختار نحوی آنها در زبان انگلیسی بالا الگوی نخست تفاوت چشمگیر پیدا کرده است، بدین صورت که ادات تشییه (b) که در این مورد like هستند به صورت پس جزء یا جزء دوم با خط تیره (—) به دنبال مشبه به (c) افزوده شده و با آن ترتیب واحدی را برقرار ساخته‌اند که یا صفت مرکب است که پیش از مشبه می‌آید آن را توصیف می‌کند یا این که به صورت مفعول مرکب، قید مرکب و غیره ظاهر می‌گردد و آنگاه به دنبال آنها وجه شبه به طور صریح یا به طور ضمنی قرار می‌گیرد. اگر به طور ضمنی باشد در آن استنبط می‌گردد و به اصطلاح در آن مستر است. از این نوع معادلهای ترجمه‌ای تشییهات فارسی به انگلیسی شش فقره در پیکره مورد بررسی یافته شده است که در زیر ارائه می‌دهیم:

الگوی دوم: معادلهای ترجمه‌ای انگلیسی با عینت مرکب پرای مشبه	وجه شبه	مشبه به	مشبه به	ادات تشییه	مشبه	ردیف
E : c + b a (d)	d	c	b	a		
a moon-like babe was born $\emptyset$ c+b a (d)	تابندگی	ماه	چو	کودک	۱	
lion-like he (Bizhan) went inside the forest c+b a (d)	به پیشه درآمد	شیر	پکدار	پیزان	۲	
the beasts so fierce before grew fox-like a (d) c+b	مستر	روید	چو	دادان دلیر	۳	
I challenged combat leopard-like a (d) c+d	رزم جویی کردن	پلنگ	بسان	من	۴	
watchman ... saw earth heave ocean-like a (d) c+b	جوشیدن	دریا	چون	زمین	۵	
his spear was pillar-like	(محکم)	ستون	چون	نیزه‌ای	۶	

به طوری که از جدول بالا مشاهده می‌شود، ادات تشییه در زبان فارسی متنوعه‌تر اما در زبان انگلیسی تنها حرف اضافه like به کار برده شده که آن هم به صورت پس جزء صفت مرکب درآمده و تغییر نقش داده است. در مثالهای بالا همچنین مشاهده می‌شود که ساخت N-like عبارتی است که نقشهای مختلفی در جمله‌های مربوط یعنی جمله‌هایی که در آنها به کار رفته است ایفا می‌نماید. این نقشه‌ها در زیر نشان می‌دهیم:

۱. صفت اسنادی یا توصیفی مثل:

۲. صفت مستندی، یعنی بعد از فعل ربطی قرار گیرد مانند:

... was pillar-like, ...grew fox-like

I challanged combat leopard-like, heave ocean-like

... lion like he

بنابراین، این نوع معادلهای ترجمه‌ای انگلیسی از تشیبهات فارسی، متحمل نوعی تأویل^۴ در روساخت خود شده‌اند که از نظر ساخت نحوی در زبان انگلیسی طبیعی، مجاز و پذیرفتنی هستند و در عین حال تمام اجزاء تشیبه با مفاهیم مربوط به آنها به زبان انگلیسی انتقال داده شده است و هیچ گونه افت معنایی خاصی حاصل نشده است.

الگوی سوم معادلهای ترجمه‌ای تشیبهات فارسی به زبان انگلیسی

در این الگو، معادلهای ترجمه‌ای تشیبهات صریح یا مطلق فارسی، در انگلیسی به صورت تشیبهات مُضمر یا غیر صریح ترجمه می‌شوند بدنین صورت که او لا ادات یا حرفاً اضافه تشیبه از روساخت معادل انگلیسی حذف می‌شود، ثانیاً مشبه به به صورت بدل^۵ بعد از مشبه قرار می‌گیرد و وجه شبه نیز اگر به صورت صریح در عبارت موجود باشد پس از آن ساختار یا پیش از آن قرار می‌گیرد یا این که به طور ضمنی در عبارت حضور می‌باشد و در آن مستتر می‌گردد. اگر بخواهیم ساختار این معادل را نشان دهیم به صورت زیر می‌باشد.

Persian: a   b   c   d → English: a ,   c ,   (d)

Suhrab chon pile mast dast...   Suhrab, that mad ..., reached out

برای آگاهی بیشتر و پی بردن به نوع معادل ترجمه‌ای، به نمونه‌های جمع‌آوری شده که در زیر آورده می‌شوند توجه شود.

ردیف	مشبه	اداث تشیبه	مشبه به	وجه شبه	الگوی سوم: اسم و بدل
۱	سهراب	چون	پیلست	دست زدن	<u>Suhrab</u> , <u>that maddened elephant</u> <u>reached out</u>
۲	گرازی	چو	امریسا	(-)	<u>a</u> <u>c</u> <u>d</u> then came <u>one boar</u> , <u>a very abriman</u> ,
۳	صدکیزی	چون	نگار	(-)	with a hundred handmaids-perfect pictures...
۴	ماهروی	چون	نو	(-)	I have not looked on ought resembling thee , O moonfaced one!
۵	رسم	چون	شیر	درآگاه نجیرجوی	<u>a</u> <u>c</u> (Rustum) <u>a savagelion</u> <u>prowling</u>
۶	کوهای	چو	شیر	نیزپرور	<u>a</u> <u>c</u> <u>d</u> a colt ... <u>in strength</u> <u>a lion</u>
۷	دایه	چون	نوند	(زستاندن)	and sent <u>her nurse</u> , <u>an envoy</u> Ø <u>a</u> <u>c</u> <u>d</u>

الگوی چهارم معادلهای ترجمه‌ای تشیبهات فارسی در انگلیسی

در این الگو، ساختار معادلهای تشیبه فارسی در زبان انگلیسی تفاوت فاحشی با ساخت صوری تشیبه با زبان فارسی پیدا می‌کند که به این صورت است: اولاً بجای ادات تشیبه که همان حرف اضافه شده باشد در این الگو پیوند وابسته‌ساز^{۲۶} که از نوع *as* می‌باشد به کار برده می‌شود که به دنبال آن یک جمله واره قید حالت^{۲۷} به وجود می‌آید. و چون جمله واره قید حالت در اکثر موارد در زبان انگلیسی مفهوم خلاف واقعی^{۲۸} را بیان می‌دارد، فعل آن به صورت الترامی است. لذا در نمونه‌های جمع آوری شده فعل و فاعلی که پس از *as* به کار برده شده‌اند به صورت *'twere*^{۲۹} است که شکل ادبی یا poetic دارد و در آن *it* با فعل *were* با هم به صورت مخفف درآمده‌اند.

ثانیاً جزء دیگر تشیبه یعنی مشبه به در نقش گزاره یا به طور دقیق‌تر مستند این جمله واره قرار می‌گیرد. بنابراین ساختار معادل ترجمه‌ای برخی از تشیبهات صریح یا مطلق فارسی در انگلیسی به صورت یک اسم و یک جمله واره قید حالت در می‌آید که در رأس آن پیوند وابسته ساز به کار برده می‌شود. به گونه‌ای که در فرمول زیر ملاحظه می‌گردد.

Persian: a   b   c   d   → a + as + 'twere + c   (d)
eg: فرمز سهیل چون رخسارگان:

or → N + Adverbial Cl. of Manner (d)
the cheeks as 'twere compous of Yaman (color)

نمونه‌های جمع آوری شده از این الگوی ترجمه را در زیر می‌آوریم و بخش‌های آن را نشان می‌دهیم:

ردیف	مشبه	ادات تشیبه	مشبه به	وجه مشبه	الگوی دوم: (جمله واره قید حالت) + اسم
۱	رخسارگان	چون	سهیل یعن	(فرمز)	<u>the cheeks as 'twere compous of Yaman</u> a (b+c)
۲	سرمه	چون	زنج	کله‌شلن	<u>had I a sword I would smite of his head as 'twere an orange</u> a (b+c)
۳	مرد دلبر	جو	لیرهاری	فریلان	<u>... roadred mighty as 'twere a cloud in spring</u> (d) (b+c)
۴	در عن رتن مرد	چنانچون	سوی آموان	(سرعت رتن)	<u>the gallant hero made his way inside as</u> a (d) b <u>'twere a lion after antelops</u> adv. of M.
۵	دلبر		رفن نره شیر		<u>He was again as 'twere a mount of steel</u> a adverb of M. (استواری)

در ساختار عبارتهای انگلیسی تقریباً معادلهای اجزایی تشیبه فارسی وجود دارند و مفهوم آنها را به گونه‌ای می‌رسانند ولی در ساختاری به نوع دیگر که در برخی از شرایط نحوی به این گونه در می‌آیند و مناسب با سبک و سیاق متن انگلیسی قرار می‌گیرند.

الگوی پنجم معادلهای ترجمه‌ای تشیبهات فارسی به زبان انگلیسی

در الگوی پنجم تعدادی از تشیبهات زبان فارسی به ساختار ویژه‌ای در انگلیسی ترجمه شده‌اند که از نظر

معنایی بخوبی معادل ترجمه‌ای آن قرار می‌گیرند ولی از نظر ساختاری به آن شباهتی ندارند که هدف از ترجمه خوب نیز همان انتقال معنا است بدون رعایت و درنظر گرفتن ساختمان صوری دو زبان. موارد ترجمه‌ای این ساختار نسبتاً کم است، اما از نظر ساختاری بسیار منجم، پایا و نظاممند می‌باشد و می‌توان آن رابه صورت زیر توضیح داد:

در آغاز ساختار نخستین جزء تشیه یعنی جزء مشبه (a) قرار می‌گیرد و در پایان آن مشبه به (c) رخ می‌دهد. در میان این دو جزء، ادات تشیه به صورت as ... as یعنی حرف اضافه دو گانه تشیه قرار می‌گیرد که وجه شبه را به صورت صفت دربرمی‌گیرد. فرمول ساختاری آن بدین صورت نمایش داده می‌شود:

Persian: a	b	c	d	→ English: a	as...(d)...as	c
shab	hamcho	ruz	derakhshan	... night	as bright as	day

در پیکره مورد بررسی تنها سه فقره از این الگوی ترجمه‌ای وجود داشته است که در زیر می‌آوریم:

ردیف	مشبه	ادات تشیه	مشبه به	وجه شبه	N ₁ (as Adj as) N ₂ : الگوی پنجم:
۱	شب	مهجون	روز	درخشند	and may Azar make <u>nighth</u> as <u>bright</u> as <u>day</u>
۲	کربای	چو	باد	دربویه	a colt <u>a</u> as fleet as <u>wind</u> a (d) c
۳	مواری	چو	گرد	آمدند	a cavalier approaches from Iran as <u>swift</u> as <u>dust</u> a d b c

آنچه در این الگو جالب توجه است این است که وجه شبه (d) همیشه در جمله صراحت دارد و نمی‌تواند به طور ضمنی با مستر رخ دهد.

الگوی ششم معادلهای ترجمه‌ای تشیهات فارسی به زبان انگلیسی
 معادلهای ترجمه‌ای تشیهات فارسی به زبان انگلیسی که تحت عنوان الگوی ششم دسته‌بندی شده‌اند آن دسته از ساختارهای متفرقه‌ای هستند که در واقع تابع هیچ الگوی کلی خاصی نبوده و به شکل‌ها منفرد و خاص ترجمه شده‌اند و می‌توان اذعان کرد که ترجمه این گروه از تشیهات فارسی بنابر سلیقه مترجم و شاید متناسب با سبک و متن زبان‌گیر او نیز به علت دشواری در کشف مفهوم آن در زبان منع به صورت عبارت تشیهی در انگلیسی منتقل نشده یا لاقل در پاره‌ای از آنها حتی مفهوم تشیه به انگلیسی آورده نشده و معادلهای نابرابر و نارسایی را به وجود آورده‌اند که در نتیجه همراه با افزایش معنا^{۲۹}، کاهش معنا^{۳۰}، و انحراف و عدم تطابق معنا در فارسی و انگلیسی می‌باشند. در دو مورد تشیهات فارسی اصل‌آب زبان انگلیسی ترجمه نشده‌اند و معادلی برای آنها در انگلیسی مشاهده نشده است.

به هر حال تمام این نمونه‌هارا در جدول زیر می‌آوریم.

ردیف	مشبه	ادات تشیه	مشبه به	وجه شبه	الگوی ششم: ساختارهای متفرقه و غیرهمگون
۱	شب نیمه	مهجنون	گه روز	(مستر) روش	It seemed <u>day</u> with me in <u>dark</u> <u>nights</u> <u>stead</u> c a b

Now with hand bound thou tellest woman's dreams wild boars, we threw their elephantine carcases in heaps Urmuzd himself be present in thier court, Bahman be guardian of thy throne and crown thine hoth been as ancient fox's slipped in with a fairy's touch thy grace and crown are peerless she cried in thunder - tone He thrust a deadly dart with all his strength (به انگلیسی ترجمه شده است.) [Subrab] up - leaping with a lion's spring tugged a main as though thou wouldest have said torned the earth (معنای چندان ارتباطی ندارد) (به انگلیسی ترجمه شده است.) He went toward a rivalet as one who having fainted	خواب گفتن پرانکدن نگهاری کردن خت و کلاه (-) نهانکاری به فروکله ویله کرد بردمیدن (-) از جاستن در اویختن از اویگرن با زافن	زنان دسته بسته پلان بهم دویا پیر بری نو رعد خروشان آتش رسم شیردمده پل مست گوی جان رنده (مرده)	چو چو چو رویا پیر بسان چو برسان چو چو چو چو چو چو	تو گرازان هرمز تو دست رسم کس دختری همارود جنگی (جنگده) سهراب سهراب لو رسم	۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴
--	---	---	---	---	---

همان طور که از جدول بالا مشاهده می شود، دو فقره از تشیبهات فارسی اصلأً به انگلیسی ترجمه نشده‌اند و معادلی ندارند در بعضی از موارد ترجمه انگلیسی از مفهوم فارسی دور است و نارسا و ناموفق می‌باشد و بالاخره تعدادی هم مفهوم و تعبیر تشییه فارسی را با ساختاری متفاوت می‌رسانند و پذیرفتی هستند.

نتیجه بحث

از بررسی مقابله‌ای ۹۴ تشییه فارسی از داستانهای "بیژن و منیزه" و "رسم و سهراب" با معادلهای ترجمه‌ای آنها به زبان انگلیسی به چندین نتیجه چشمگیر و واقعی می‌رسیم که به ترتیب در زیر توضیح می‌دهیم.

۱. این ۹۴ فقره تشییه جمع‌آوری شده فارسی که به انگلیسی ترجمه شده‌اند، شش نوع ساختار معادل در انگلیسی را نشان می‌دهند که آمار در صدی آنها به قرار زیر می‌باشد:

- الف) الگوی ساختاری نخست ترجمه با تطابق صوری نسبتاً یکسان
- ب) الگوی ساختاری دوم ترجمه با عامل تعريف مرکب از like
- ج) الگوی ساختاری سوم ترجمه با اسم و بدل
- د) الگوی ساختاری چهارم ترجمه با جمله وارة قيد حالت as
- ه) الگوی ساختاری پنجم ترجمه با کاربرد as adj. as
- و) الگوی ساختاری ششم ترجمه با ساختارهای متفرقه و نارسا

۲. بهطوری که از آمار در صدی الگوهای شش گانه بالا ملاحظه می‌گردد، بیش از ۶۰ درصد ساخت تشیهات فارسی با معادلهای ترجمه‌ای خود در زبان انگلیسی (انگلیسی در الگوی نخست) همگونه و یکسان هستند. اما آیا این همگونگی ساختاری دلیل بر خوب بودن و موفق بودن ترجمه‌های تشیهات فارسی (به الگوی نخست) در زبان انگلیسی می‌باشد؟ پاسخ صحیح به این پرسش این است که تعادل ساختاری لزوماً هیچ معیار و نشانی بر انتقال کامل و درست پیام از زبان منبع به زبان هدف یا زبان‌گیران نیست و هیچ تضمینی برای موفق بودن کار ترجم نمی‌باشد. چراکه بهترین ترجمه آن است که بنا بر گفته میلر لارسن^{۳۱} (۱۹۸۶، ص ۶) از سه معیار اصلی برخوردار باشد. این سه معیار حاکی از این است که بهترین ترجمه آن است که:

(الف) به ساخت طبیعی و نرم (هنجار) زبان‌گیرا تبدیل شود،

(ب) تا آنجاکه ممکن است همان معنایی که به وسیله سخنگویان زبان منبع [از متن زبان منبع] استنباط می‌گردد به سخنگویان زبان‌گیرا منتقل کند، و

(ج) همان احساس و تأثیرات عاطفی که [سبک متن زبان منبع] می‌تواند در خواندنگان زبان منبع ایجاد کند، در متن زبان‌گیرا حفظ کند و در خواندنگان زبان‌گیرا به وجود آورد.

اگر این سه معیار را برای یک یک معادلهای ترجمه‌ای تشیهات الگوی نخست مورد بررسی قرار دهیم، متوجه می‌شویم که طبق فرضیه‌های شش گانه که در آغاز گفتار بیان داشتیم فقط حدود کمتر از نیمی از تشیهات ترجمه شده در الگوی نخست برآساس فرضیه ج می‌توانند معادل ترجمه‌ای خوب تشیهات فارسی قرار گیرند چون "مشبه و مشبه به" های فارسی یا دارای "مشبه و مشبه به" یکسانی در زبان انگلیسی هستند یا اینکه می‌توان برای آنها "مشبه و مشبه به" یکسانی ساخت و آورده که در زبان انگلیسی بخوبی و به‌طور طبیعی جایگیر شود و شرایط معیارهای سه گانه بالا را حائز گردد و به دیگر سخن بخوبی ترجمه‌پذیر باشد. در این خصوص سه مثال از تشیهات فارسی و معادلهای ترجمه‌ای آنها را در انگلیسی در زیر می‌آوریم:

۱. دورخسار بیژن چو گل بر شکفت

۲. او [رستم] چو شیر ژیان خروش برکشیدن [خروشی چو شیر ژیان برکشید]

Rustam roared out like a savage lion

۳. منیزه به کردار باد آمدن (از جنگل خارج شدن) [بیامد منیزه بکردار باد]

Monizheh left the forest like the wind

این ترجمه‌ها معنا یا پیام فارسی را بخوبی به انگلیسی انتقال داده‌اند و در این راستا اتفاقاً ساختاری نظری تشیهات فارسی دارند و این ساختارهای تشیه در زبان انگلیسی هم طبیعی و مرسوم هستند و هم سبک و احساس اصیل خود را نیز به گونه‌ای پویا خود همراه آورده‌اند.

۴. بیش از نیمی از معادلهای ترجمه‌ای الگوی نخست را می‌توان از نوع تحتاللفظی^{۳۲} به شمار آورد. ترجمه تحتاللفظی در تعریف آن است که معادل فرمهای زبان منبع را کماکان به زبان‌گیرا منتقل نماید و ترجمه‌ای که از این طریق حاصل می‌شود بخاطر محدودیتها که فرمهای زبان منبع بر آن تحمیل می‌کنند، غیرطبیعی، نامفهوم و ناپذیر اخواهد بود.

لارسن (همان کتاب، ص ۱) در مورد ترجمه خوب می‌گوید:

"Translation is basically a change in form."

و سپس اذعان می‌دارد، "منظور از فرم عبارت است از واژه‌ها، عبارتها، جمله‌واره‌ها، جمله‌ها، پاراگرافها و ... که به طور عملی و واقعی گفته یا نوشته می‌شوند." (ص ۱۵). برداشت مهمی که از این گفته خواهیم داشت این است که هم واژه‌ها و هم ساختارهای نحوی زبان هر دو جزء فرم یا شکل زبان محسوب می‌شوند و با توجه به این مطلب و به علت محدود بودن امکانات زمان و حجم مقاله تنها به بررسی یک نمونه از معادلهای انگلیسی تشیبهای فارسی می‌پردازیم که براساس الگوی نخست دارای ساختاری همگونه‌اند، اما تحت‌اللفظی و ناپذیرفتی به نظر می‌رسند.

سپهر چو پولاد زنگار خورده [چو پولاد زنگار خورده سپهر]

the air was like rust-eaten steel

در این تشییه و نیز معادل ترجمه‌ای آن، مشبه‌ها (سپهر = the air) و مشبه‌به‌ها (پولاد زنگار خورده = rust-eaten steel) و ادات شبه (چو = like) هستند و وجه شباهت که مستتر است سیاهی و تاریکی همه‌جاگیر است که به طور ضمنی استنباط می‌گردد.

آیا مفهوم و معنایی که در مشبه فارسی یعنی "سپهر" است در معادل ترجمه‌ای آن یعنی the air هم وجود دارد؟ در فرهنگ دهخدا (ص ۱۳۴۴۲) ذیل سپهر نوشته شده که معنای حقیقی ^{۳۳} [اصل یا ارجاعی] ^{۳۴} سپهر در فارسی "آسمان" است و معانی مجازی ^{۳۵} [صممی یا هاله عاطفی] آن "دنا، روزگار، زمانه، سرنوشت و غیره" است و برای هر کدام یک با چند بیت شعر به عنوان مثالهای کاربردی ذکر کرده است.

نیز چنانچه به فرهنگ آکسفورد ادونسلر نز ^{۳۶} (ص ۲۵) ذیل واژه air نگاه کنیم معانی گوناگونی را با ذکر شماره آن بیان کرده است، که در زیر می‌آوریم:

1. mixture of gasses surrounding the earth ..., 2. The earth's atmosphere,
3. appearance ..., 4. Melody or tune, 5. light wind ..., 6. about 10 idioms of air,
7. about 25 collocations such as: air-bed, air-brake, air conditioner, aircrew, air cushion, etc.

هیچ‌کدام از معانی لغات، اصطلاحات و ترکیبات همنشینی air با واژه "سپهر" معنای یکسان و متناظری ندارد، "مشبه‌به" فارسی نیز که "پولاد زنگار گرفته" است به انگلیسی به rust-eaten steel ترجمه شده است که یک ترجمه تحت‌اللفظی غیرطبیعی است که برای سخنگویان انگلیسی هر معنایی ممکن است بددهد الا تیرگی شب و تاریکی آسمان. در انگلیسی با ذهنیتی که سخنگویان این زبان از steel و stainless steel ترکیب شده اند، تشبیه the air was like rust-eaten steel این را به ذهن احساس بهت و وحشت تیرگی عمیق شب هنگام و پنهنه گستردۀ آسمانی سیاه و پر عظمت را به ذهن انگلیسی زبانان برنمی‌انگیزد بلکه بر عکس ممکن است در آنها حالتی از ابهام، کیجی و بیزاری به وجود آورد که منظور از این لاثانلات چیست که "گازهای موجود در فضای قابل تنفس کردنند مثل فولاد ضدزنگ، پوسیده" باشند؟

البته واژه فولاد فارسی یا بهتر بگوییم پارسی، کارخانه ذوب آهن فولاد شهر اصفهان و کارخانه نبرد اهواز را به یاد می‌آورد و کار دو چنگالهای ضدزنگ آشپزخانه را که stain-less steel خیلی گران قیمت هستند، به خاطر

متباشد. اما بر عکس آن اگر فولاد را به پ تبدیل کنیم یکباره حالت مجازی، شاعرانه و خیال‌انگیزی به آن کلمه می‌بخشد آن را نه یک فلز سخت بلکه یک عامل معنوی و فرهنگی می‌سازد که گویند در فرهنگ پارسی زبانان پولاد شکل افسانه‌ای فولاد است که رستم‌شان چون کوه پولاد استوار بوده و هیچ ربطی به فولادی که در مراکز اقتصادی و صنعتی معامله می‌کنند و در کارخانه فولاد شهر مبارکه تولید می‌نمایند ندارد، بلکه به شاهنامه منسوب است و به رستم دستان و فردوسی نامدار و در واقع بین فولاد و پولاد می‌توان گفت که این کجا و آن کجا تفاوت از زمین تا آسمان است. و تفاوت در عدم حضور بار فرهنگی در فولاد وجود بار فرهنگی در پولاد است.

از این نوع واژه‌های فرهنگی باز هم داریم مثل فیل و پیل، فارسی و پارسی، پیروز و فیروز، اسفند و اسپند، سفید و سپید و غیره که بار فرهنگی آنها در ترجمه حائز اهمیت‌اند. اما به این حقیقت هم در عین حال اذعان داریم که صورتهای پ دار این واژه‌ها، واژه‌های پارسی اصیل بوده‌اند که در سبک خراسانی هم به کار برده می‌شدند، اما پس از ورود این واژه‌ها به زبان عربی به علت عدم وجود صورت پ در عربی نزدیک‌ترین صوت ^{۳۷} عربی در مخرج صوتی این زبان یعنی ف جایگزین آن شده و همه اینها معرف شده‌اند یعنی صوت ف پیدا کرده‌اند. بعدها پس از رواج سبک عراقی در ایران و گرایش به استفاده از واژه‌های عربی در زبان فارسی و حتی صورت معرف واژه فارسی، کاربرد این واژه‌ها در زبان فارسی رواج پیدا کرد و با ف نوشته شدند و سپس صورت ف دار آن کم در گفتار هم رایج گردید و صورت پ دار آنها منسخ و نامأتوس شدند اما این مسئله بحث ما و حائز‌بودن بار فرهنگی این واژه‌ها را بهم نمی‌زنند.

لذا، "مشبه و مشبه‌هایی" که بار فرهنگی کمی داشته باشند و با معنای اصلی یا ارجاعی خود در تشیهات به کار برده شوند هنگام ترجمه به زبان انگلیسی می‌توانند با معادلهای ارجاعی خود معادل یکدیگر قرار گیرند ولی واژه‌هایی که با معنای ضمنی، عاطفی، احساسی یعنی همراه با بار فرهنگی سنگین هستند نمی‌توانند به طور تحت‌اللفظی و با معنای اصلی یا ارجاعی واژه‌های انگلیسی معادل یابی شوند، چراکه غیرطبیعی، نامفهوم و ناپذیرفتی از آب درمی‌آیند همان‌گونه که steel برای پولاد بکار برده شده آن هم از نوع زنگ خورده و زنگار گرفته‌اند. و همان‌طور که قبلًا متذکر شدیم بیش از نیمی از معادلهای انگلیسی الگوی نخست حالت تحت‌اللفظی به خود گرفته‌اند و تشابه ساختاری آنها به هیچ وجه نشانه و دلیلی بر ترجمه موفق آنها نمی‌باشد.

۴. در مورد ترجمة الگوهای دیگر و فرضیه‌های دیگری که داشتمیم به علت کمبود وقت و طولانی شدن مقاله که محدودیت تعداد صفحه بر آن مترتب است به تجزیه و تحلیل و شرح و بسط نمی‌پردازیم بلکه به طور اجمال اذعان می‌داریم که الگوهای دوم تا پنجم که ساخته‌ایم متفاوت با ساخت عبارات تشیهی فارسی دارند، اکثرشان به ساخت طبیعی زبان انگلیسی تبدیل شده‌اند و مفاهیم نسبتاً مناسبی را به این زبان منتقل کرده‌اند و پذیرفتی می‌باشند ولی البته در صدی از آنها هم از نارسانی‌هایی که در بالا ذکر کردیم برخوردارند.

در مورد معادلهای ترجمه‌ای الگوی ششم قبلاً بحث کردیم که اکثر آنها به صورت ترجمه "آزاد نامناسب" ^{۳۸} هستند و بیش از این در این جا به آنها نمی‌پردازیم.

۵. آنچه می‌توان در پایان این بخش جمع‌بندی کرد این است که فرضیه‌های شش گانه‌ای که در ابتدای بحث مطرح گردید، همگی می‌توانند مصادقه‌ایی در معادلهای ترجمه‌ای فارسی به انگلیسی خود داشته باشند که از نظر

کمی و آماری می‌توان آنها را به طور کم و بیش دقیق مشخص نمود و در این راستا به کمیت معادلهای ترجمه‌ای یکی از صنایع ادبی (یعنی تشییه) دست یافت تا در نتیجه آن و براساس آن بتوانیم به کیفیت و میزان ترجمه‌پذیری این صناعت ادبی پی ببریم، وقوف حاصل نماییم و درباره آن یک قضاوت ارزشی^{۳۹} به عمل آوریم.

باز هم آنچه از گفتار بالا استنباط می‌شود یا منظور نگارنده است این است که ترجمة ادبی یک موضوع بسیار وسیع، فراگیر و کلان است و برای این که بتوانیم به کم و کیف فرایندو راهکارهای آن در ترجمه پی ببریم و حقایق مربوط به آن را کشف کنیم، ابتدا لازم است به بررسیهای متعدد خرد و جزء به جزء در مورد تک تک صناعات ادبی و "قواعد افزایشی" که به متن زیان اعمال می‌گردد تا موجب بر جستگی و بر جسته‌سازی آن شوند پردازیم و آنها را مورد پژوهش و مطالعه قرار دهیم تا از جمع‌بندی داده‌ها و یافته‌های آنها به نتایج کلان برسیم.

آنچه تا اینجا بحث کردیم در مورد ترجمه متون ادبی بود، اما در زیان نقشهای دیگر و متون دیگری هم هستند که همین نوع پژوهشها متعدد را در مورد خود ایجاد می‌کنند، لذا مطالعات ترجمه‌شناسی فعلًا در آغاز راه است و برای به ثمر رساندن اهداف خود و یافتن پاسخهای خود راه درازی را در پیش دارد و امید که در آینده زمینه‌های ترجمه‌شناسی برای علاقه‌مندان به این رشته هرچه بیشتر روشن تر و مشخص تر گردد تا بتوان شاهد تلاش‌هایی بیشتر و سودمندتری در این راه باشیم.

پانوشتها

1. Jacobson	11. expression
2. Formalists	12. rhetoric
3. Jan Mukarovsky	13. embellishments
4. aesthetic function	14. receptor language
5. Leech	15. quantitative
6. automatization	16. similé
7. foregrounding	17. absolute / explicit similé
8. deviation of norms	18. explicitly
9. addition of rules	19. implicitly.
10. figurers of speech / literary devices	20. assumption

.۲۱. دارای اسبی قوی و آتشین که معادل ترجمه‌ای آن lighting آمده است و نارسا می‌باشد.

.۲۲. معادل پادپای به کار برده شده است که معادل نارسایی است.

.۲۳. این تشییه از نوع مرکب است چون در آن "ندان" به "سوهان" و "درخت" به "سگ" تشییه شده است.

24. skewing	32. literal translation
25. apposition	33. denotational meaning
26. subordinating conjunction	34. referential meaning
27. adverbial clause of manner	35. figurative meaning
28. contrary to fact	36. Oxford Advanced Learner's Dictionary
29. gain	37. nearest neighbouring sound
30. loss	38. unduly free translation
31. Mildred L. Larson,	39. value judgement

کتابامه

۱. داد، سیما. (۱۳۷۱). فرهنگ اصطلاحات ادبی. تهران: انتشارات مروارید
۲. دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۷). لغتname، (دوره جدید) تهران، مؤسسه لغتname دهخدا - دانشگاه تهران
۳. سلدن، رامان، (ترجمه جلال سخنور و سیما زمانی) (۱۳۷۵). نظریه ادبی و نقد عملی. تهران: مؤسسه فرزانگان پیشرو
۴. صفوی، کورش. (۱۳۷۳). از زیان‌شناسی به ادبیات. تهران: نشر چشمme
۵. فردوسی، ابوالقاسم، "بیژن و منیزه" (ترجمه آرتور- ادموند وارنر) (۱۳۶۳). تهران: پیام تو
۶. فردوسی، ابوالقاسم، "رستم و سهراب" (ترجمه آرتور- ادموند وارنر) (۱۳۷۷). تهران: انتشارات آتلیه
۷. هادی، روح الله (۱۳۷۳). آرایه‌های ادبی (قالبهای شعر، بیان و بدیع)، تهران: وزارت آموزش همایی، جلال.
۸. همایی، جلال. (۱۳۳۹). فنون بلاغت و صناعات ادبی. تهران: انتشارات عطایی
9. Gudden, J.A. (1977). *A Dictionary of Literary Terms*. Great Britain: Penguin Books
10. Larson, L. Mildred. (1984). *Meaning-based Translation*. U.S.A., U. Press of America, Inc.
11. Hornby, A.S. (ed.) (1989). *Oxford Advanced Learner's Ditionary*. (fourth Ed.) Oxford: U. of Oxford
12. Selden, Roman. (1985). *A Reader's Guide to Contemprary Literary Theory*. Suseex: The Harvester Press. Ltd.
13. Sokhanvar, Jalal. (1999). *A Compendious History of English Literature*. Tehran: Zabankadeh Publications.
14. Sokhanvar, Jalal. (1996). *The Practice of Literary Terms*. Tehran: SAMT.